

"Hij

die zijn muts niet afneemt voor een man van ere,  
die daar lopen krijten, vloeken en zweren,  
die wild en onzedig lopen langs de straten,  
die spelen om geld, boeken of leugenen praten,  
die der lui eenden smijten en beesten jagen,  
die niet en doen dat de anderen behagen,  
die met messen pochen, in 't haar plokken,  
die in 't veld lopen, door 't hooi springen met stokken,  
die buiten meesters of ouders raad thuis blijven,  
die geld, boeken, pennen, papier nemen als dieven,  
die naakt baden, in erwten, in wortelen lopen,  
die in de kerk rabouwen, of snobberij kopen,  
die zijn benedictie niet over tafel en lezen,  
noch 's morgens noch avonds niet bidt geprezen,  
die 't boek scheurt, of verrabbelt zijn papier,  
die malkanderen geven toenames hier,  
die zijn eten werpt voor katten en honden,  
die niet willen weergeven wat zij in school vonden,  
die in d' anders drinken spuwt, of op zijn eten treedt,  
die uit de school klapt en niet heelt 't secreteet,  
die speeksel uit de neus of de mond,  
met de voeten niet uit en treden terstond,  
die op de wallen lopen als men gaat naar huis,  
die malkanderen bewerpen met snot, vlooiën en luis,  
die niet zedig lopen naar de kerk of daarvan,  
die malkander smijten stukken, korf of kan,  
wat scholiers deze voorzeide punten niet onderhouden  
zullen twee plakken hebben, of zich met de roede klauwen.

D.A. VALCOOCH

In de Regel der Duitsche schoolmeesters was op rijm een plakkaat (artijckelbrief)  
opgenomen om in de school op te hangen."